

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 412/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 3T/60/2017 z 19. februára 2020, uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 4To/30/2018 z 18. apríla 2018 a jeho rozsudku č. k. 3To/101/2020 z 10. novembra 2021 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Tdo/93/2022 zo 17. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie žiada, ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 5 a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47, 48 Charty základných práv Európskej únie rozhodnutiami všeobecných súdov v trestnom konaní, ktoré žiada zrušiť s tým, že vec bude vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie v zložení jeho pôvodného senátu.

II.

2. Ústavnou sťažnosťou namietaným tretím rozsudkom okresného súdu z 19. februára 2020, ktorý bol sťažovateľovi doručený 11. mája 2020, bol sťažovateľ uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona a z obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na päť rokov. Ešte predtým krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 18. apríla 2018, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 1. júna 2018, zrušil prvý rozsudok okresného súdu, ktorým bol sťažovateľ oslobodený spod obžaloby.

3. Ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom krajského súdu z 10. novembra 2021, ktorý bol sťažovateľovi doručený 25. júla 2022, bol tretí rozsudok okresného súdu z 19. februára 2020 vo výroku o treste zrušený a sťažovateľovi bol uložený trest odňatia slobody na šesť rokov. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, ktoré bolo ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením najvyššieho súdu odmietnuté. Toto uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 16. februára 2023 a jeho obhajkyňa 10. februára 2023.

III.

4. Sťažovateľ namieta porušenie práva na zákonného sudcu tým, že krajský súd druhým zrušujúcim uznesením prikázal okresnému súdu konať a rozhodnúť v inom zložení senátu len preto, lebo sa nestotožnil s jeho opakovaným oslobodením spod obžaloby. Sťažovateľ nesúhlasí so závermi, ktoré krajský súd považoval z vykonaného dokazovania za preukazujúce jeho vinu. Naopak, stotožňuje sa s odôvodnením okresného súdu, ktorý ho spod obžaloby opakovane oslobodil. Vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho súdu namieta, že v odôvodnení uviedol, že sťažovateľ podal dovolanie proti uzneseniu z 10. novembra 2021, no on ho podal proti rozsudku z 10. novembra 2021. Včasnosť podania ústavnej sťažnosti odôvodňuje tým, že dopĺňa ústavnú sťažnosť zo 14. marca 2023, ktorá bola bez rozhodnutia odložená.

IV.

5. Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom z 10. novembra 2021 tak, že jeho odvolanie zamietol. Právomoc krajského súdu podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vylučuje proti rozsudku okresného súdu právomoc ústavného súdu, a preto bola ústavná sťažnosť proti rozsudku okresného súdu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Zrušujúce uznesenie krajského súdu z 18. apríla 2018 bolo sťažovateľovi doručené v júni 2018, no ústavnú sťažnosť podal až v júli 2023, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde. Proti rozsudku krajského súdu z 10. novembra 2021 sťažovateľ podal dovolanie a najvyšší súd jeho dovolacie námietky podrobil prieskumu v rozsahu, či napĺňajú niektorý z dovolacích dôvodov. Uznesenie najvyššieho súdu o dovolaní sťažovateľa mu bolo doručené vo februári 2023, no ústavnú sťažnosť podal v júli 2023, teda tiež zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde, a preto vo vzťahu k uzneseniu, rozsudku krajského súdu a uzneseniu najvyššieho súdu je ústavná sťažnosť podaná oneskorene a ako taká bola proti týmto rozhodnutiam podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Nemožno súhlasiť so sťažovateľom, že touto ústavnou sťažnosťou dopĺňa prvú odloženú ústavnú sťažnosť. Už v odložení bol sťažovateľ vyrozumený o tom, že akákoľvek jeho odpoveď na prípadnú výzvu vyžadujúcu odstránenie nedostatkov by bola novým podaním, nie len doplnením podania.

7. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pre ústavným súdom ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti,

pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2023

Robert Šorl
predseda senátu